

Det skal af rettens formand over for den forurettede indskræpes, at den pågældende ikke må give meddelelse om forhandlingen til nogen, medmindre dørlukningen alene er sket af hensyn til ro og orden i retslokalet, samt at en overtrædelse heraf kan straffes med bøde, jf. retsplejelovens § 29 e og § 32 b, stk. 1.

Der henvises til betænkningens kapitel 4, afsnit 4.3.5.

3.9.2.2. Justitsministeriet er enig i Strafferetsplejeudvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 (retsplejelovens § 29 e) og bemærkningerne hertil.

3.10. Beskyttelse af forurettede ved dennes afgivelse af forklaring

3.10.1. Gældende ret

I almindelighed har et vidne pligt til afgive vidneforklaring i retten, jf. retsplejelovens § 168. Nægter vidnet at afgive forklaring, har retten efter retsplejelovens § 178 mulighed for at benytte forskellige tvangsmidler med henblik på at formå vidnet til at afgive forklaring.

Retsplejelovens indeholder en række beskyttelsesregler for vidner, jf. bl.a. retsplejelovens § 856, stk. 1, hvorefter retten kan beslutte, at tiltalte skal forlade retslokalet, mens et vidne eller en medtiltalt afhøres, når særegne grunde taler for, at en uforbeholden forklaring ellers ikke kan opnås. Endvidere kan nævnes reglerne om dørlukning, referatforbud og navneforbud samt forbudet mod fotografering af bl.a. vidner, jf. retsplejelovens §§ 29-32.

3.10.1.1. Reglerne om dørlukning, referatforbud, navneforbud og forbud mod fotografering mv.

Efter retsplejelovens § 29, stk. 1, nr. 3, kan retten bestemme, at et retsmøde skal holdes for lukkede døre (dørlukning), når hensynet til sagens behandling i et offentligt retsmøde vil udsætte nogen for en unødige krænkelse.

Derudover indeholder retsplejelovens § 29 a en yderligere beskyttelse for den forurettede i navnlig voldtægtssager, idet det af § 29 a, stk. 1, fremgår, at dørene lukkes under den forurettedes forklaring i sager om overtrædelser af straffelovens § 210, §§ 216 og 217, § 218, stk. 2, § 222, stk. 2, 2. led, eller § 223, stk. 1, når den pågældende anmoder om det. Det samme gælder i sager om overtrædelse af straffelovens § 224 eller § 225, jf. de ovenfor nævnte bestemmelser.

Retten kan endvidere træffe afgørelse om referatforbud eller navneforbud, hvis offentlig gengivelse af forhandlingen eller navn, stilling eller bopæl vil ud-

sætte nogen for unødige krænkelse, jf. henholdsvis retsplejelovens § 30 og § 31.

Efter retsplejelovens § 32 er det forbudt at fotografere sigtede, tiltalte og vidner, der er på vej til eller fra et retsmøde i en straffesag, medmindre den pågældende har givet samtykke. Formålet med reglen er at beskytte de personer, der pålægges at møde op i retten, mod den unødige krænkelse, der vil være forbundet med i denne belastende situation at blive fotograferet uden at have givet samtykke.

3.10.1.2. Forbud mod offentliggørelse af forurettedes identitet efter retsplejelovens § 1017 b

I sager om overtrædelse af straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod konssædeligheden er den forurettedes identitet søgt sikret mod offentlig gengivelse gennem bestemmelsen i retsplejelovens § 1017 b.

Efter § 1017 b, stk. 1, kan den, der giver offentlig meddelelse om navn, stilling eller bopæl på den forurettede i disse sager eller på anden måde offentliggør den pågældendes identitet, straffes med bøde. I de situationer, hvor det findes påkrævet af hensyn til sagens opklaring eller i øvrigt til berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse, vil politiet dog i medfør af § 1017 b, stk. 2, kunne offentliggøre den forurettedes identitet.

Forbudet i § 1017 b, stk. 1, mod offentliggørelse er generelt og kræver ingen beslutning i den enkelte sag. Det er gældende også forud for en eventuel retlig behandling samt efter domsafsigelsen. På disse punkter adskiller bestemmelsen i § 1017 b sig fra den beskyttelse, som kan opnås gennem et referatforbud efter § 31, stk. 1, nr. 2.

3.10.1.3. Afhøring af forurettede uden at tiltalte er til stede, jf. retsplejelovens § 845 og § 856

Det fremgår af retsplejelovens § 856, stk. 1, at rettens formand uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, nr. 2 (anonym vidneførsel), kan beslutte, at tiltalte skal forlade retslokalet, mens et vidne eller en medtiltalt afhøres, når særegne grunde taler for, at en uforbeholden forklaring ellers ikke kan opnås.

Retten kan endvidere, hvis det må antages at være uden betydning for tiltaltes forsvar, på anmodning bestemme, at et vidnes bopæl ikke må oplyses for tiltalte, hvis afgørende hensyn til vidnets sikkerhed taler for det, eller at et vidnes navn, stilling og bopæl ikke må oplyses for tiltalte, hvis afgørende hensyn til vidnets sikkerhed gør det påkrævet, jf. § 856, stk. 2.

Er der truffet bestemmelse efter stk. 2, nr. 2, kan retten yderligere bestemme, at tiltalte skal forlade retslokalet, mens vidnet afhøres, hvis der er grund til at antage, at vidnet eller vidnets nærmeste vil blive ud-